

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

Címzett:

Alkotmánybíróság
BUDAPEST
1535 Pf. 773.

ügyszám: IV/1310-1/2023

e-mail: hianyoptlas@mkab.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	10/1310-2	
Érkezett:	2023 JÚL 20.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	0	lw

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi alulírott
[REDACTED] az alábbi

egységes szerkezetű alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, a 2023. június 20-án kelt tájékoztató levél alapján. Egyben jelzem, hogy a perben volt jogi képviselőm, pártfogó ügyvéd, akinek a meghatalmazása a támogatást megadó határozat szerint csak a perre vonatkozott. A per jogerős befejezésével véget ért. Így a jelen beadványra peren kívüli jogi segítségnyújtást kaptam, aminek a keretében nincs meghatalmazás, csak okiratszerkesztés. Azaz ügyvéd segít, de nem képvisel. Tehát személyesen járok el.

A 2023. június 20-án kelt végzés alapján célszerű kiegészíteni a kérelmemet az alapjogi érvelés vonatkozásában, és összekapcsolnom alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit, és a sérelmezett döntést.

Az alapjogi érvelés körében az alábbiakat tudom előadni:

1. Hivatkoztam az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére. Az első bekezdés a tisztességes eljáráshoz való jog, míg a második a jogorvoslathoz való jog tartalmát adja meg. A sérelmezett bírósági döntés lényege az volt, hogy annak az állításomnak, amelyet okiratok igazolnak, hogy az árverési vételár a vagyonom árverése során megfizetést nem nyert, nincs relevanciája a perben. A bíróság megállapította, hogy a végrehajtási eljárás során bekövetkezett jogsértést csak a végrehajtási eljárásban sérelmezhetem. Mi van azonban akkor, ha a végrehajtási eljárásban nem lehetséges jogorvoslatta! elni az adott jogsérelem ellen, viszont jogsértés van. Esetemben volt jogsértés, hiszen szabálytalan az, hogy az adós vagyona úgy kerül árverezésre, hogy a vételárat nem fizeti ki senki. Amennyiben a végrehajtást kérő beszámítással rendezi a vételárat, szükséges egyben csökkentenie az adóssal szemben fennálló követelését. Amennyiben nem csökkenti a követelést, akkor nem történik beszámítás, és akkor vételár-fizetés sem történik. Tehát a valódi kérdés az, hogy amennyiben egy ilyen jogsértés kialakul a végrehajtási eljárásban, amelyet az adós nem érkekei, és nem is kérdezi meg senki az adóssal, hogy valóban ki lett-e fizetve az árverési ár, mert ebben a kérdésben a végrehajtó a kompetens, akkor erről, hogy nincs kifizetve a vételár, az adós tudomást szerez-e, és amennyiben igen, hogyan. Nos, alapvetően a beszámítást

tartalmazó nyilatkozatot az adóssal is közölni kellene, mert a tartozás vonatkozásában ő a másik érintett fél. Vagyis a beszámítást tartalmazó iratot eleve az adóssal kell közölni. Azaz az adósnak erről – ha történik beszámítás – vagyis a beszámításról tudomást kell szereznie. Azonban, ha nem történik beszámítás, viszont a végrehajtó beküldi a földhivatali osztálynak az árverési jegyzőkönyvet a tulajdonjog bejegyzése iránt, erről az adós nem kap értesítést. Illetve, 2012-2013-ban a Vht. 158.§ (3) bekezdés még akként rendelkezett, hogy „a becsérték felének, illetőleg az azt meghaladó átvételi árnak megfelelő összegét be kell számítani a végrehajtást kérő követelésébe”. Tehát a Vht. nem várta el beszámítási nyilatkozat közlését az adóssal, elvileg a beszámítást a végrehajtónak kellett volna technikailag megejtenie. Az adós megkapja magát az árverési jegyzőkönyvet, és megkapja később a földhivatali tulajdonjog-bejegyző határozatot. A végrehajtó jogsértő intézkedése, illetve annak hiánya, hogy a végrehajtó nem számította be a követelésbe az árverési árat, vele közlésre nem kerül. A jogorvoslati jog gyakorlásának feltételeit a bírósági végrehajtási eljárásról szóló törvény tartalmazza, végrehajtási kifogás keretében. Emellett a végrehajtást kérő önállóan bármikor bejelentheti a követelés csökkenését. Tehát annak sem lett volna akadály, hogy utóbb törvényessé tegye a végrehajtást kérő a helyzetet, és bár nem fizette még az árverési vételárat 30 nap alatt, beszámítással, azonban az adóst ért jogsértést kiküszöbölje, és az adóssal szemben ne hajtsa be ismét a tartozást a végrehajtó. 2012. március 15. előtt az objektív határidő 6 hónap volt, azóta 3 hónap a végrehajtási kifogás előterjesztésére. Vagyis, ahogyan esetemben történt, az árverés lezajlott 2013. december 2. napján, a végrehajtó az iratokat beküldte a földhivatalnak 2014. január 23. napján. A beszámítás hiányáról a három hónapos jogvesztő határidő után értesültem, ezért eleve lehetetlen volt jogorvoslattal élnem a végrehajtási eljárásban ezen, velem nem közölt végrehajtói intézkedés ellen, vagyis az ellen, hogy a vételár megfizetése hiányában kérte a végrehajtó az árverési vevő tulajdonjoga bejegyzését. A kérdés tehát az, hogy amennyiben az adós olyan jogsérelmet szenved el, amely nyilvánvaló jogsértés, de amelyről nem szerzett olyan időben tudomást, amely alatt a Vht. szerinti jogorvoslati kérelmeket beadja, el kell-e fogadnia, hogy elvesztette a jogorvoslat jogát. A helyzetem egyébként azért is rendkívül nehéz, mert 2014. május végén kérdeztem meg a végrehajtót, hogy hogyan csökkent az árverések után a tartozás. Ekkor derült ki, 2014. június elején, hogy gyakorlatilag a végrehajtó nem számította be az árverési vételárat. A devizasabályok miatt azonban ekkor már az eljárás szünetelése miatt érdemi jogi lépéseket tenni nem tudtam, az eljárás 2014. július 26. és 2016. december 31. között szünetelt, azt követően pedig azért, mert a végrehajtást kérő jognyilatkozatot nem tett. A végrehajtás azóta is szünetel, a jelenlegi végrehajtást kérő felszámolása zajlik. Tehát a vagyonom elúszott, árverésen, jogorvoslattal pedig az említett okok alapján nem élhettem a végrehajtási eljárásban.

Alapvető jog a jogorvoslati jog. Arányos ezen jog gyakorlásnak korlátozása és határidők közé szorítása, hiszen a jogerő, a végrehajthatóság éppen olyan fontos, mint a jogorvoslat. Azonban, ha olyan rendkívüli, szokatlan eseménysor történik, melyre a jogalkotó nem gondolt, és az jogsérelmet szenvedett a jogát a jogvesztő 3 hónapos határidő alatt

ügyszám: 2020-69

gyakorolni nem tudta, el kell-e fogadnia, hogy jogorvoslati joga elveszett? A jogalkotói célkitűzés a jogorvoslati jog gyakorlásának határidők közé szorítása kapcsán nyilvánvalóan az, hogy a jogi eljárások folyjanak, és záruljanak le, ne legyenek parttalanok. A DH1 és DH2 keretében bevezetett törvényi végrehajtási eljárás-szünetelés jogalkotói célja szintén nem az volt, hogy az adósok elveszítsék a jogorvoslatihoz való jogot, hanem az, hogy az eljárások az adósok sérelmére ne haladjanak átmenetileg, helyrehozhatatlan károkat okozva. Tehát a jogalkotó szándékán keresztül nézve a tényeket, meg kell állapítani, hogy ami velem bekövetkezett, nem a jogalkotó szándéka szerint történt.

Így azt kell rögzíteni, hogy jogalkotói szándék ellenére – egy rendkívüli, egyedileg szabályozatlan esetben - nem állt módomban a jogorvoslati jogot gyakorolni. A jogorvoslati jog ellenben az Alaptörvényben szabályozott alapjog. Illetve a magam részéről úgy véltem, a peres eljárás kezdeményezésével van lehetőségem az engem ért jogsérelmet orvosolni. Az eljárásban meghozott bírói döntések alapján azonban nincs, csak a végrehajtási eljárásban sérelmezhettem volna az engem ért jogsértést, az pedig a 3 hónapos objektív határidő, és a 2014. július 26. óta tartó végrehajtási eljárás –szünetelés miatt gyakorlatilag lehetetlen.

A jogalkotó célkitűzései mind a jogorvoslati jog gyakorlásának határidők közé szorítása során, mind pedig a 2014. július 26. – 2016. december 31. közötti szünetelés kapcsán helyesek, és méltányosak. Azonban a jogalkotói szándékon kívül bekövetkezett eredmény, hogy egy jogsértés kapcsán nem tudtam élni a jogorvoslati jogommal, az súlyosan méltánytalan. Ez a súlyos méltánytalanság adja meg az alaptörvénybeli jogom megsértését.

Ilyen speciális helyzetben a jogorvoslati lehetőség maga a per, amelyet a sérelmezett bírósági döntések viszont nem engedélyeztek. Így a bírósági döntések fosztottak meg attól a jogomtól, hogy amiatt a jogsérelem miatt, hogy nem került kifizetésre részemre a vételár beszámítás útján a végrehajtási eljárásban, jogorvoslattal éljek.

2. Hivatkoztam az Alaptörvény V. cikkére, a tulajdonjog védelmére: A tulajdonhoz való jog a végrehajtás keretében törvényesen elveszíthető. De mi van akkor, ha valaki törvénytelenül veszíti el a végrehajtási eljárásban a tulajdonjogát? Ez a szabálysértés természetesen a végrehajtási kifogás útján orvosolható, a jogorvoslat fentebb részletezett szabályai szerint. Amennyiben a tulajdonjog elvesztése miatt nem gyakorolható jogorvoslat, úgy a tulajdonjog szabálytalan elvesztését a tulajdonosnak el kell fogadnia. A jogalkotónak nem volt olyan szándéka, hogy valaki, bárki is törvénytelenül veszítse el a vagyonát. Még a kisajátításnak is szigorú feltételei vannak. Nincs olyan érv, ami azt támasztaná alá, hogy helyes a tulajdonjog szabálytalan, szabályok megsértése melletti elvesztése, ezért igaznak kell elfogadni azt az állítást, hogy a tulajdonjog csak a törvényekben meghatározott esetekben, törvényesen veszíthető el. legyen annak jogcíme akár elkobzás, akár árverés, akár kisajátítás. Hatósági, bírósági intézkedéssel nem lehet a jogalkotó szándéka szerint jogsértően elveszteni a vagyonunkat. Amennyiben az árverési vevő bejelentette volna a

Ügyszám: 2020-69

követelése csökkenését, továbbá, ha a végrehajtó elvégezte volna önállóan a beszámítást, azaz a 3.500.000.-Ft vételárral a tartozásom a végrehajtási eljárásban csökkent volna, betartásra került volna a jogszabályi egyensúly, hogy a vagyon elvesztése a tartozás behajtására, annak kielégítésére szolgál. A jelen esetben a vagyonom elvesztése nem szolgáltat a tartozás kielégítését. Ráadásul, ha a végrehajtást kérő a vételárfizetési határidő után jelenti be a csökkenést, a jogtalanságot ugyan kiküszöböli, a vagyon ellentételezés nélküli elvesztését, am nem oldja meg azt az igazságtalan helyzetet, hogy ez esetben a vételárat mégsem 30 nap alatt kellett megfizetni, úgy, hogy más egyéb végrehajtást kérőkre irányadó. Ezért a követelés csökkenése utólagos bejelentése nem teszi jogszerűvé azt, hogy megadott határidő alatt a vételár nem került megfizetésre. Tehát sem alkotmányos alapelvek, sem jogalkotói szándék nem teszik helyessé az ingatlanvagyon „egyszerű” elvesztését, ami hasonlít a lopáshoz. Az ingatlant elvesztettem, a tartozásom nem csökkent, a végrehajtást kérő úgy szerezte meg a vagyont, hogy a követelése sem csökkent. Vagyis a végrehajtás fő célja megkerülésével egyszerűen „csak megkapta” a végrehajtást kérő a vagyontárgyamat. Ez nyilvánvaló jogsértés, a tulajdonjog megsértése, a főbb kérdés az, hogy emiatt a tulajdonjogi jogorvoslat peres eljárás formájában gyakorolható-e. A jogvédelem jogtalan, jogsértő hatósági eljárás keretében gyakorolható-e? Az alaptörvény a vagyont közvetlenül fenyegető támadás elhárításához való jogot rögzíti. Esetemben a közvetlen fenyegetés 10 éve volt, de akkor nem élhettem a jogsértő hatósági eljárás ellen jogorvoslással, a már említett okok alapján. Így e jogomban jogalkotói szándék nélkül korlátozásra kerültem.

3. A tulajdonomhoz való jogom kapcsán ugyanazok az állítások irányadók, mint az előző pontnál. Törvényesen meg lehet fosztani valakit a vagyonától, tulajdonától, de a szabályok megszegésével nyilvánvaló jogsértés.

Az előbbi három kérdés együttes értékelése alapján megválaszolandó kérdés, hogy az Alaptörvény és a jogalkotó feltehető szándéka szerint helyes-e, ha a bíróság megfoszt valakit attól a lehetőségtől, hogy a tulajdona törvénytelen úton való elvesztését sérelmezze? Alapvető, hogy a tulajdoni igény sosem évül el, és azt peres eljárás keretében is lehet érvényesíteni. Azaz az adott jogalany kérheti tulajdonjoga megállapítását. E körben törvényes, az ingatlan-nyilvántartás biztonsága miatt szükséges korlátok merülhetnek fel, azonban ezek sem teszik jogossá a jogtalant. Tehát, érvénytelen szerződés következményeit addig lehet alkalmazni, ameddig az érvénytelenségre hivatkozni lehet.

Az előzetes állítások alapján immár a tisztességes eljáráshoz való jog kérdését kell vizsgálat tárgyává tenni. A perindítás jogától tulajdoni igény sérelmezése esetén megfosztható-e az adott személy? A válasz nyilvánvalóan az, hogy semmilyen alapon. A jogalkotó e téren semmilyen korlátozást nem tett.

Mindezek alapján alaptörvényellenesek a sérelmezett végzések, hiszen még a perlés lehetőségétől is megfosztanak.

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.323/2022/2 sz. alatti végzése alaptörvény-ellenességét, továbbá a Kúria Pfv.VII.20.149/2023/2. sz. végzése alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg ezen bírói döntéseket.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Keresetet terjesztettem elő, melyben a tulajdonhoz való jogomat érvényesítettem, ennek keretében a kérelmem az volt, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a [REDACTED] [REDACTED] alatti ingatlan tulajdonjogát az l.r. alperes nem szerezte meg, ezért kértem, hogy a bíróság keresse meg a Békés Megyei Kormányhivatal Szarvasi Járási Hivatal Földhivatali osztályát tulajdonjogom visszajegyzése iránt. Kértem, hogy kötelezze a bíróságot az alperest, hogy a [REDACTED] [REDACTED] alatti ingatlant kiürített állapotban 30 napon belül adja birtokomba. A keresetet 2020. áprilisában adtam be. Először egy hiánypótlás érkezett, melyet teljesítettem, de a járásbíróság a keresetlevelet visszautasította, majd fellebbezésem nyomán a törvényszék hatályon kívül helyezte a végzést. Az új eljárásban hozta meg az Orosházi Járásbíróság az 5.P.20.087/2022/3. szám alatti visszautasító végzését, melyet a Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.323/2022/2. végzése helybenhagyott. A járásbíróság a megismételt eljárásban újabb visszautasítási okra hivatkozott, az alábbiak szerint:

Az alperesek jogelődje a [REDACTED] volt, amely az ingatlan vonatkozásában lefolytatott árverés során nem teljesítette a vételárat, hivatkozásom szerint, és ez alapján a [REDACTED] jogutódjai sem tekinthetők tulajdonosnak. A bíróság álláspontja az volt, hogy az árverésen történt tulajdonszerzést csak a Vht. szabályai szerint tehettem volna vitássá a Vht. keretei között, az árverés utóbb, polgári peres eljárás keretében nem tehető vitássá. Megjelölte a járásbíróság a Kúria Pfv.I.21.224/2014., BH 2015.10.282. döntésére, aminek érdemi része:

BH 2015.10.282 Ha a végrehajtási árverés foganatosításával kapcsolatos jogorvoslati lehetőségét a fél kimerítette, a továbbiakban a végrehajtás foganatosítása miatti igényérvényesítésre nincs mód, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szabályainak megfelelő árverés polgári peres eljárás keretében nem tehető vitássá.

„Az év jogi segítője 2022”

Ügyszám: 2020-69

A jogeset végrehajtási kifogás sikertelensége miatti utólagos próbálkozást eszközölő per volt, azonban a jelen esetben a vételár megfizetése volt a kritikus kérdés. Az adós nem kap értesítést, hogy az árverési vevő a vételárat teljesítette-e vagy sem, ez nem végrehajtási kifogással támadható epizódja a végrehajtási eljárásnak.

A visszautasító végzés ellen fellebbeztem, hivatkoztam arra, hogy nem a Vht. kifogással támadható szabályai megszegését állítottam ténybeli alapként, hanem azt, hogy a végrehajtást kérő beszámítás útján az árverési vételárat nem teljesítette. Azt, hogy az árverési vevő teljesíti-e a kötelezettségét, vagy sem, az adós nem tudja, arról értesítést nem kap. Az eljárás során később csak az tűnt fel, hogy az ingatlanok értékesítése ellenére a behajtandó összeg változatlan, tehát észlelnem kellett, hogy nem történt beszámítás. Ezt azonban már az árverés kifogással való megtámadási idejét követően tudtam meg, illetve abban az időben, amikor már egyéb kifogásaimat sem bírálta el a bíróság, mert a végrehajtás a DHL alapján, majd a végrehajtást kérő nyilatkozattétele hiányában szünetelt. A jelenlegi végrehajtást kérő képviselő és székhely nélküli, évek óta kényszerőrlés alatt van.

Ezt a hivatkozásomat a bíróság nem értékelte, a törvényszék úgy látta, hogy bár azt állítom, hogy nem a Vht. kifogással támadható megsértésére hivatkozom, mégis a Vht. megsértésére hivatkozom, és ez elegendő volt a keresetlevél visszautasításához. Se az első, se a másodfokú bíróság nem írta le, hogy szerinte mely Vht. szakasz megszegését állítottam, illetve azt sem, hogy a végrehajtási eljárás általam hivatkozott szabálysértése ellen milyen lépéseket tettem a végrehajtási eljárásban, vagy milyen lépéseket kellett volna tennem.

A keresetlevelem az alábbiakat tartalmazza:

A Vht. 151.§-nak pont az a lényege, hogy az árverési vevő nem fizeti ki a teljes vételárat, visszatart egy összeget, ami a jelzálogos hitelező kielégítéséhez kell, nyilván ez csak akkor lehetséges, ha nem a végrehajtás kérő az árverési vevő, a két esetkőr nem lehet egyszerre fennálló. A 210. sz. alatti iratában a végrehajtó azt írta le, hogy a vevő a teljes vételárat megfizette.

Továbbá a keresetlevelemben kifejezetten beidéztem a Vht. 153.§-t.

A végrehajtó a 210. sz. alatti iratát, amiben a teljes vételár megfizetését elismerte, meg sem küldte részemre, hanem a földhivatal részére küldte meg. Ebből adódóan kifogással nem támadható. Tehát egyrészt nem volt részemre kézbesítve az irat, másrészt olyan típusú intézkedés volt, amely végrehajtási kifogással nem támadható.

A végrehajtó azt követően 0112.V.1262/2010/276. szám alatt olyan levelet intézett hozzám, amely nem felel meg a végrehajtói intézkedés feltételeinek a VÜSZ végrehajtási intézkedésekre vonatkozó szabályai alapján:

Ügyszám: 2020-69.

1/2002. (I. 17.) IM rendelet

a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről

Írásbeli intézkedés

28. §

(1) A végrehajtó írásbeli intézkedésének a következőket kell tartalmaznia:

a) a végrehajtó nevét, az irodája címét és telefonszámát,

b) a végrehajtási ügyszámot,

c) az írásbeli intézkedés tartalmát,

d) az intézkedés keltét,

e) a végrehajtó aláírását,

f) a kiadványokon a végrehajtó bélyegzőjének lenyomatát.

(2) A végrehajtó írásbeli intézkedésében - az intézkedés jellegétől függően, szükség esetén - a következő adatokat is fel kell tüntetni:

a) a végrehajtható okiratot kiállító bíróság, közjegyző (a továbbiakban együtt: bíróság), központi hatóság vagy zár alá vételt elrendelő ügyészség, illetve nyomozó hatóság elnevezését, valamint a végrehajtható okirat számát,

b) a felek nevét és a hivatkozási számukat,

c) az ügy tárgyát és a behajtandó követelés jogcímét, összegét,

d) a címzett hatóság, egyéb szervezet ügyszámát (hivatkozási számát).

(3) A végrehajtó intézkedésén (a továbbiakban: intézkedés) - ha ez nem lehetséges, külön íven - fel kell tüntetni annak elintézését rövid feljegyzéssel vagy irodai utasítással, valamint az elintézés határidejével és időpontjával.

A végrehajtó 2014. május 26. napján kelt irata egy levél küllemét hordozza megjelenésében, és nem egy végrehajtói intézkedését. Tartalmilag szerepel ugyan a végrehajtó neve, és irodája címe, bár az irodacím nem egyértelmű, az okiraton nincs utalás arra, hogy az [REDACTED] a végrehajtói iroda címe. A végrehajtó telefonszámát nem tartalmazza, a végrehajtási ügyszámot tartalmazza. Az okiratban nem jelenik meg szövegesen intézkedés, maximum annyiban, hogy a végrehajtó az adóst levelére válaszolva tájékoztatta. Nem jelenik meg az iratban a felek neve, az ügy tárgya, hivatkozási száma, a behajtandó követelés jogcíme és összege.

Ezt követően a végrehajtó 278. sorszám alatt díjjegyzéket állított ki, melyben 8.176.021.-Ft volt befolyását nyilatkozta, összesen. Ez végrehajtási kifogással támadható irat, de a behajtott összeg még nem tanúsítja, hogy honnan folyt be az összeg a végrehajtó szerint, a 276. szám alatti levél adatai pedig nincsenek összhangban a díjjegyzékkel.

A fentiek alapján olyan végrehajtói irat, amiben a végrehajtó velem közölte volna, hogy beszámítással megtörtént a perbeli ingatlan vételárának megfizetése, és amely ellen végrehajtási kifogást adhattam volna be, soha nem keletkezett.

Ez alapján az állításomat sosem tudtam volna végrehajtási eljárásban, kifogással érvényesíteni, és magam sem állítottam a perben, hogy volt olyan végrehajtói intézkedés,

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

amely ellen végrehajtási kifogást adtam be, de az sikerre nem vezetett, és azt kívánom a perrel orvosolni.

Az tehát, amelyre a BH 2015.10.282. sz. jogeset vonatkozott, nem a perben felmerült eset volt, a jelen perre nem lehetett volna alkalmazni.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperes 2022. december 6. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, elektronikusan, a Kúria általi elbírálás céljából. A kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, melyre vonatkozó végzést jogi képviselőm 2023. április 11. napján vett át.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria végzését 2023. április 11. napján vettem át, ezért a panasz beadására nyitva álló határidő 2023. június 12. napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az eljárásban a kérelmező felperes volt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az ügy érdemét illetően:

A felperes egy jogi hivatkozással állt elő, tényállást és jogszabályra hivatkozást adott elő. A járásbíró és a törvényszék olyan felperesi hivatkozást tulajdonított a felperesnek, amit a felperes nem adott elő.

A felperes nem a Vht. szabályainak megsértését állította, legalábbis nem abban az értelemben, hogy ő azt a végrehajtási eljárás során észlelhette, és jogorvoslattal támadhatta volna. Olyan Vht. sértést állított a felperes, amit a Vht. szabályai alapján nem támadhatott semmilyen jogorvoslattal, ezért éppen a BH 2015.10.282. szerinti döntés logikáját követve - argumentum a contrario – azért van helye peres eljárás kezdeményezésének, mert nem volt lehetőségem a végrehajtási eljárásban sérelmezni az általam most állított jogsértést.

A tulajdoni igények pedig nem évülnek el.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény szerint:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

V. cikk

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja azt, hogy a peres fél előterjesztett kérelmét a bíróság elbírálja, vagy alaposnak, vagy alaptalannak tekinti, de álláspontját a per adatai alapján megindokolja. A jelen esetben a bíróság nem foglalt állást a felperes kérelme vonatkozásában, hiszen a felperes nem olyan Vht. szabálysértést állított, amely a végrehajtási kifogással támadható lett volna. A bíróság nem értelmezte helyesen a felperes kérelmét, holott elvárható lenne, hogy a bíróság az elé vitt kérelemről döntsön.

A tisztességes eljárás fogalma az Alaptörvényben bővebben nincs kifejtve, azonban tágan értelmezendő, e körbe vonja az Alaptörvény a megfelelő ügyintézéshez való jogot. Ennek alapvető eleme, hogy a bíróság a peres fél által előterjesztett kérelmeket tartalmuk szerint észlelje, értelmezze, és a jogvita elbírálása során e tartalomra figyelemmel legyen.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján mindenkit megillet a bírósághoz fordulás joga. E jogból az államra az a kötelezettség hárul, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson. (59/1993. (XI. 29.) AB határozat)

A 935/B/1997 AB határozat, és a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat is foglalkozott a bírósághoz való fordulás jogával, ám más aspektusból, mint ami a jelen ügyben releváns. Itt nem a bírói mérlegelés lehetősége, vagy a keresetindítás határidőhöz kötöttsége a kérdés, hanem az az állampolgári igény, hogy a bíróság az elé vitt kérdés kapcsán fejtse ki az álláspontját. Ennek hiányában ugyanis a bírósághoz való fordulás joga formális, érdemi tartalom nélküli.

Hivatkozom a jogorvoslati jogra is, hiszen a Vht. 153.§-t illetően nincs más lehetősége az adósnak, mint a perindítás. Megfellebbeztem ugyan a földhivatali határozatokat, amelyek az árverési vevő tulajdonjogának bejegyzését eredményezték, azonban nem tudtam hivatkozni olyan tényre, amit nem ismertem, jelesül, hogy az árverési vevő nem teljesített. Ezt az információt csak később, 2014. májusában tudtam meg. Azaz az adott jogsértés esetébe nincs már törvényes lehetőségem, csak a perindítás.

A tisztességes eljáráshoz való jog, mint alapjog tehát alapvetően magában foglalja a bírósághoz fordulás jogát, továbbá e jognak működőnek, aktívnak kell lennie, és nem csupán formalitásnak. A jog hatékonysága azt jelenti, hogy a feleknek az eljárásban joguk van arra, hogy nyilatkozataikat, észrevételeiket közöljék. A jog azonban csak akkor működik, ha a bíróság ténylegesen értékeli, vizsgálja, reagál a felek által tett nyilatkozatokra, érvekre, beadványokra.

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

Ha a hiányosság, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a legmagasabb bírói fórum tekintetében mutatkozik, nincs mód reagálni a jogsértésre, és sérül a tisztességes eljáráshoz való jog. A jelen ügyben a Kúria nem járt el érdemben, ezért a Gyulai Törvényszék volt a legmagasabb bírói fórum, amely érdemben eljár az ügy során.

A tisztességes eljáráshoz való jog nem foglalja magában a tények értékelését, azt az eljáró perbíróknak kell megtenniük.

Az azonban a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezet, ha a bíróság az elé vitt érveket, észrevételeket, nyilatkozatokat figyelmen kívül hagyja, mert így valójában nem valósul meg hatékonyan a bírósághoz való fordulás joga, azaz a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az eljárás tisztességességének nyilvánvalónak kell lennie, vagyis az érdemi bírói döntés ki kell térjen minden, a felek által az eljárás során felhozott érvre, állításra, észrevételre.

Az eljárás során a bíróság nem merítette ki a felperes, az az általam előadott nyilatkozatok vizsgálatát, és ezzel az alapvető, bírósághoz való forduláshoz való jog sérült, amely része a tisztességes eljáráshoz való jognak.

E jog korlátozása az adott ügy kapcsán konkrétan nem merült fel az első-, és másodfokú eljárás során, nem volt olyan eljárási rendelkezés, amely korlátozta volna jognyilatkozatom megtételét a perben. Felmerülhet ugyanis e jog korlátozása a keresetváltoztatás Pp. szerinti szabályai esetében, amely jogalkotói célja nyilván a perkoncentráció, a peres eljárás gyorsabb lefolytatása.

Ezen, bírósághoz való fordulási jog korlátozás esetében vizsgálendő a szükségesség, és az arányosság. Az arányosság oldaláról megközelítve a kérdést, úgy látom, hogy nem indokolt a jog korlátozása, hiszen a bírósághoz való fordulás jogának a felülvizsgálati eljárás kezdeményezése körében való korlátozása ésszerű indokkal kellene rendelkezzen, amely oknak az Alaptörvényből levezethetőnek kellene lennie. A szükségesség oldalán sem merül fel ilyen érv.

A törvényszék tulajdonképpen a BH 2015.10.282. sz. alatti eseti döntésben kifejtett elvi álláspontot alkalmazta, azonban tévesen, mert abban az eljárásban volt végrehajtási eljárásbeli jogorvoslat, a jelen ügyben pedig nem volt.

Maga az eseti döntés is akként szól, hogy: „Ha a végrehajtási árverés foganatosításával kapcsolatos jogorvoslat lehetőségét a fél kimerítette,” Azaz, ha a fél nem merítette ki a végrehajtási eljárásban a jogorvoslati lehetőségeket, vagy nem is voltak abban jogorvoslati lehetőségek, akkor a BH nem ad iránymutatást, legfeljebb a „argumentum a contrario” elve alapján.

„Az év jogi segítője 2022”

ügyszám: 2020-69

A fentiek alapján a szükségesség/arányosság tesztje alapján nincs olyan körülmény, amely mentesítené az ügyben eljáró első, és másodfokú bíróságot azon alapvető kötelezettsége alól, hogy a peres fél által előadott érveléssel és hivatkozással kapcsolatban kifejtse álláspontját, továbbá, amely támogatná a jogalkotót abban, hogy a végrehajtási perekben a felülvizsgálatot kizárja, olyan esetben, amikor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyja.

A jelen eljárás során tehát a bírósághoz való fordulás jogát tévesen korlátozta a bíróság. A törvényszék nem indokolta meg, hogy annak ellenére, hogy az adott Vht. szabály megsértése nem volt a végrehajtási eljárásban sérelmezhető, miért alkalmazható mégis a BH 2015.10.282 az ügyben.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az ügyvédi meghatalmazás csatolva.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Kijelentem, hogy a jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

kérelmező

Szarvas, 2023. július 20.

Szerkesztette képviselet ellátása nélkül, peren kívüli jogi segítségnyújtás keretében:

Békéscsaba, 2023. július 19.

